

Novak Đoković

Novak "Nole" Đoković (Beograd, Srbija, tada SFRJ; 22. maj 1987), po osvojenim turnirima, najbolji je srpski teniser svih vremena. Na prvom mestu ATP liste je proveo 223 nedelje. Teniski stručnjaci, bivši igrači i saigrači smatraju Đokovića za jednog od najboljih tenisera u istoriji.[2][3][4][5][6] Profesionalno igra od 2003. godine. Osvojio je trinaest grand slam trofeja: Otvoreno prvenstvo Australije 2008, 2011, 2012, 2013. i 2015, Wimbledon 2011., 2014., 2015., 2018., Otvoreno prvenstvo SAD 2011, 2015, Otvoreno prvenstvo Francuske-Roland Garros 2016. i pet puta Masters kup 2008, 2012, 2013, 2014. i 2015. godine. Đoković je najmlađi igrač koji je dospeo do polufinala sva četiri grend slem turnira.

Dospeo je do četiri finala Otvorenog prvenstva SAD, tri finala na Rolan Garosu i jednog na Wimbledonu. Takođe, stigao je do finala četrdesetčetiri turnira Masters serije, od kojih je trideset osvojio. Zajedno sa saigračima iz reprezentacije Srbije je došao do titule u Dejvis kupu 2010. godine.

Sa Špancem Rafaelom Nadalom je ostvario jedno od najvećih rivalstava u istoriji tenisa. Odigrali su rekordan broj međusobnih duela u Open eri, kao i najveći broj mečeva na grend slemovima, uključujući i najduže finale. Zapaženo je i Đokovićevo rivalstvo sa Rodžerom Federerom, protiv koga je igrao u rekordnih deset grend slem polufinala i u četiri grend slem finala, po dva puta na US Openu i Wimbledonu.

Osvojio je bronzanu medalju u pojedinačnoj konkurenciji na Olimpijskim igrama 2008. u Pekingu. Jedan je od dobitnika zlatne značke Sporta. Proglašen je za najboljeg sportistu sveta 2011, 2014. i 2015. godine na Laureus dodeli.

PRIVATNI ŽIVOT

Novak Đoković je rođen 22. maja 1987. godine u Beogradu, kao najstariji sin oca Srđana i majke Dijane. Majka mu potječe iz partizanske porodice Zdenka i Elizabete Žagar. Nakon Drugog svjetskog rata Žagari su se preselili iz Vinkovaca u Beograd kao vojna lica Jugoslovenske narodne armije (JNA).[7][8] Novak ima dva mlađa brata, Marka (rođen 1991) i Đorđa (rođen 1995). Prvi put je uzeo reket u ruke u teniskom kampu na Kopaoniku, kada je imao četiri godine. Sa dvanaest godina počeo je da pohađa tenis na minhenskoj akademiji Nikole Pilića[9].

Trenutno živi u Monte Karlu, u Monaku, a trenira ga bivši slovački teniser Marijan Vajda[10]. Od decembra 2013. njegov trener je Namac Boris Becker, a Vajda je takođe ostao i pratiće ga na nekoliko turnira godišnje.[11] Novak Đoković govori srpski, engleski, nemački,[9] italijanski[12], francuski i kineski jezik. U braku je sa Jelenom Ristić od 10. jula 2014. godine i imaju sina Stefana.[13][14] 2. septembra 2017. dobili su kćerku Taru.[15]

Često na duhovit način imitira saigrače, od kojih su mnogi njegovi prijatelji[16]. Prvi put ih je javno imitirao na lakšem treningu tokom Rolan Garosa 2007. (snimci ovih imitacija, za koje Đoković tada nije znao da postoje, ubrzo su objavljene na televiziji), a prve javne imitacije izveo je nakon pobjede nad Carlosom Moyom na Otvorenom prvenstvu SAD, kada je imitirao Rafaela Nadala i Mariju Šarapovu[17].

TENISKA KARIJERA

Kao junior

Đoković je u 2001. bio trostruki prvak Evrope u singlu, dublu i ekipno. Naredne sezone je postao najbolji u Evropi u konkurenciji igrača do 16 godina. Nakon pet odigranih ITF turnira, Đoković se nalazio na 40. mestu najboljih juniora sveta. Kao junior je imao odnos 35 pobjeda i 11 poraza u singlu, odnosno 20 pobjeda i 5 poraza u dublu.[10]

2003 - 2006

Na početku profesionalne karijere, Đoković je uglavnom igrao na čelindžer i fjučers turnirima, a našao se i na širem spisku reprezentacije SCG za mečeve protiv Obale Slonovače i Bugarske. Prvi fjučers je osvojio u Beogradu na terenima TK Crvena zvezda u junu 2003. kada je savladao četvrtog nosioca i osvojio prvi ATP poen. Te godine je stigao do još dva polufinala fjučersa.

Godinu 2004. je započeo plasmanom u polufinale na fjučersu u Zagrebu, a 9. aprila je debitovao za Dejvis kup reprezentaciju Srbije i Crne Gore u meču protiv Letonca Janisa Skroderisa pobjeđivši sa 2:0. Na fjučersu u Bergamu stigao

je do polufinala, a osvojio je fjučerse u Solnoku, Budimpešti i Beogradu. Prvi čelindžer Đoković je osvojio u nemačkom gradu Ahenu novembra 2004.

Nakon čelendžera u Beogradu u februaru 2005. Đoković je odlučio da se u budućnosti posveti samo profesionalnim turnirima.

U poslednjim danima 2005. i prvim 2006. igrao je sa Anom Ivanović u Hopman kupu kada su stigli do polufinala.

Prethodnu godinu Đoković je završio na 78. mestu ATP-liste. Četvrtfinale na Rolan Garosu i 4. kolo na Wimbledonu uvrstili su ga u 40 najboljih igrača na ATP listi. Nedugo posle Wimbledon sledila je prva šampionska titula vredna poena. Bilo je to u Amersfortu na Otvorenom prvenstvu Holandije. Đoković nije izgubio nijedan set na tom turniru. Druga titula koju je osvojio u Mecu uvrstila ga je u 20 najboljih. Godinu je završio na 16. mestu.

2007.

U prvoj sedmici u januaru pobedio je Krisa Gučionija na turniru u Adelejdu. Dve sedmice posle, na prvom grend slemu sezone stigao je do četvrtog kola, izgubivši od Rogera Federera.

Đokovićeve igre na turnirima Master serije u Indijan Velsu i Majamiju, gde je bio finalista, odnosno pobednik, uvrstile su među deset najboljih na svetu. Na oba turnira, koji su bili njegovo prvo i drugo masters finale, savladao je u polufinalima Endija Marija i to bez izgubljenog seta. Finale turnira u Indijan Velsu je izgubio od Rafaela Nadala, ali mu se revanširao na turniru u Majamiju, nakon čega je savladao Giljerma Kanjasa u finalu (6-3, 6-2, 6-4 po setovima). Kasnije je igrao na prestižnom turniru u Monte Karlu, gde je poražen od Davida Ferera u trećem kolu. Đoković je stigao do četvrtfinala mastersa u Rimu i Hamburgu, gde je izgubio od Karlosa Moje i Nadala. U finalu turnira u Estorilu, Đoković je savladao Francuza Rišara Gaskea, sa 7-6, 0-6, 6-1.

Na Otvorenom prvenstvu Francuske Đoković je stigao do prvog polufinala na grend slem turnirima, gde je izgubio od kasnijeg šampiona Rafaela Nadala.

Na Wimbledonu 2007. Đoković je u četvrtfinalu savladao Kipranina Markosa Bagdatisa rezultatom 7-6 (4), 7-6 (9), 6-7 (3), 4-6, 7-5, u meču koji je trajao 5 sati, samo pet minuta manje od najdužeg meča u pojedinačnoj konkurenciji u celoj istoriji Wimbledonu.[18] U polufinalu Đoković je predao meč Nadalu zbog povrede leđa i problema sa stopalom.

Sledeći uspeh u masters seriji je bio na Rodžers kupu. U finalu je savladao najboljeg tenisera sveta Rogera Federera, po setovima 7-6 (2), 2-6, 7-6 (2). Na putu do trofeja, Đoković je savladao prvoplasiranog, drugoplasiranog i trećeplasiranog igrača (Rogera Federera, Rafaela Nadala i Endija Rodika) u tri uzastopna dana. Đoković je bio prvi igrač kome je to uspelo još od Borisa Bekera 1994. Takođe, Đoković je postao drugi teniser, posle Tomaša Berdiha, koji je uspeo da savlada i Federera i Nadala od kada su postali dominantni na ATP listi. Međutim, na masters turniru u Sinsinatiju sledeće nedelje, Đoković je poražen od Karlosa Moje u drugom kolu bez dobijenog seta.

Na Otvorenom prvenstvu SAD Đoković je stigao je do finala gde je poražen od Federera 7-6 (4), 7-6 (2), 6-4. Na putu do finala, Đoković je u drugom kolu savladao Radeka Štjepaneka 6-7 (4), 7-6 (5), 5-7, 7-5, 7-6 (2), nakon skoro pet sati igre. Nakon manje povrede, Đoković se vratio na turniru u Beču i savladao je Stanislasa Vavrinku 6-4, 6-0 i osvojio petu titulu u sezoni. Đoković je najzaslužniji za pobedu teniske reprezentacije Srbije nad Australijom i plasman u Svetsku grupu Dejvis kupa, pošto je pobedio u oba meča u pojedinačnoj konkurenciji i jednom u konkurenciji parova.

Sledeći turnir na kojem je učestvovao je bio Madrid masters, gde je poražen od Davida Nalbandijana u polufinalu 6-4, 7-6 (4). Na mastersu u Parizu Đokovića je u ranoj fazi eliminisao Francuz Fabris Santoro. Kao trećeplasirani igrač sveta Đoković je došao na Masters kup u Šangaju i prvi je eliminisan sa turnira nakon dva poraza u svojoj grupi od Davida Ferera 6-4, 6-4 i Rišara Gaskea 6-4, 6-2. U poslednjem meču je poražen od Nadala 6-4, 6-4. Đoković je u izboru sportskog lista Sport izabran za sportistu godine u Srbiji 2007, a Olimpijski komitet Srbije ga je proglasio za najboljeg muškog sportistu.[19]

2018.

Prvi meč posle šest meseci pauze je odigrao na egzibicionom turniru Kujong klasik; pobedio je Dominika Tima u dva seta. Prvi zvanični turnir na kom je nastupio bilo je Otvoreno prvenstvo Australije, a poražen je u četvrtom kolu od Hjona Čunga u tri seta.[109] Početkom februara Đoković je izjavio da je imao operaciju lakta u Švajcarskoj.[110]

Početak aprila raskinuta je saradnja Đokovića sa trenerima Agasijem i Štepanekom.[111]

Na masters turniru u Monte Karlu je pobedio Lajovića i Ćorića, ali je zatim poražen od Dominika Tima. Đoković je potvrdio da će Marijan Vajda biti njegov trener barem do kraja Rolan Garosa.[112]

Na drugom grend slemu u godini Rolan Garosu je ponovio rezultat od prošle godine te je takmičenje završio u četvrtfinalu.

Sezonu na travi otvara učešćem na turniru u Kvinsu. Nakon 10 godina, od prvog učešća, dolazi do finala i gubi ga od Marina Čilića rezultatom 7:5, 6:7(4), 3:6. Tu je ostvario i svoju 800. pobjedu u karijeri. Ne brani titulu na turniru u Istbornu. Na treći grend slem turnir na Wimbledonu dolazi kao 21. teniser sveta, ali dobija poziciju 12. nosioca. Dolazi do 60. pobjede na ovom turniru.

Đoković je osvojio trinaestu grend slem titulu u karijeri na Wimbledonu, pobedivši najpre u polufinalu Rafaela Nadala posle dva dana tenisa u pet setova, a zatim u finalu i Kevina Andersona iz Južne Afrike.[113]

RIVALSTVA

Rivalstvo s Nadalom

Đoković i Nadal su igrali međusobno 52 puta i to je najduže rivalstvo u istoriji tenisa (Open era).[114] Rezultat je 27:25 za Đokovića (Nadal vodi 16:7 na zemljanoj podlozi, izjednačeno je 2-2 na travi, a na tvrdoj podlozi je 18-7 za Đokovića). Oni su igrali u 22 finala, a Đoković vodi ukupnim rezultatom 12-10. Njihovo rivalstvo je označeno kao treći najveći rivalitet u posljednjih deset godina (iza rivalstva Federer - Nadal i Sampras - Agassi).[115] Đoković je jedini igrač s više od deset pobjeda protiv Nadala i jedini koji ga je pobedio sedam puta za redom, u sedam finala (od Indian Wellsa 2011 do Australian Opena 2012). Njih dvojica sastali su se u sedam Grand Slam finala, od čega je Đoković pobijedio tri. Drže rekord po dužini jednog Grand Slam finala - 5 sati i 53 minuta na Australian Openu 2012, kao i dužina meča u tri seta (4 sata i 3 minuta, Madrid 2009). Nadal i Đoković su drugi par u istoriji koji je igrao četiri uzastopna Grand Slam finala.

Rivalstvo s Federerom

Đoković i Federer su odigrali 45 mečeva, te je trenutno 23:22 za Đokovića.[116]. Federer vodi 17:16 na tvrdoj podlozi, Đoković vodi 2-1 na travi, a izjednačeni su na šljaci 4-4. Igrali su u sedamnaest finala, a rezultat je 11-6 za Đokovića, jedno finale na završnom masters kupu 2014. Rodžer Federer je predao Đokoviću. Sastali su se u četiri Grand Slam finala, dva puta na US Openu 2007., gde je trijumfovao Federer i 2015. kada je pobedio Đoković, dva puta na Wimbledonu 2014. i 2015. gde je Đoković trijumfovao. Đoković je jedini igrač pored Nadala koji je pobijedio Federera u dva uzastopna Grand Slam meča. Federer je u polufinalu Roland Garrosa 2011. prekinuo Đokovićev niz od 43 pobjede. Najupečatljiviji njihovi mečevi su dva polufinala na US Openu (2010. i 2011). Oba su bili u pet setova, i u oba je Đoković spasio dve meč lopte prije nego što je trijumfovao.

OPREMA

Đokovića sponzorišu kompanije Hed i Uniklo.[118][119] Zaključno sa 2008. godinom, koristio je reketke marke Vilson, a do kraja 2009. sponzorisao ga je Adidas.[120][121]

TRENERI

Prvi Đokovićev trener bila je Jelena Genčić, bivša jugoslovenska teniserka i trener Gorana Ivaniševića i Monike Seleš. Na njen savet roditelji su Novaka 1999. odveli u Minhen kod Nikole Pilića. U Pilićevoj akademiji Đoković je proveo četiri godine. Od 2005. Đokovića je trenirao Italijan Rikardo Pjati, koji je u to vreme bio i trener Hrvatuu Ivanu Ljubičiću. Sa Pjatijem se razišao pre Otvorenog prvenstva Francuske 2006. zbog Pjatijeve nemogućnosti da se posveti dvojici igrača.[122]

Pjatija je juna 2006. zamenuo Slovak Marijan Vajda.[123] U avgustu 2009. započeo je saradnju sa bivšim četvrtim teniserom sveta, Amerikancem Todom Martinom.[124]

Nekadašnji proslavljeni nemački teniser Boris Becker je od decembra 2013. postao njegov prvi trener, dok je Vajda ostao takođe u Novakovom stručnom štabu.